

మతరక్ష

అన్నం కలుపుకొని అట్టే ఓముద్దనోట్లో పెట్టుకొన్నానో లేదో అప్పుడే గుక్క తిప్పకుండా ప్రశ్నలు మరిపిస్తూంది నా మీద మా కనకం. 'కూర బావుందా! పప్పు సరిగ్గా వుడికినట్టేనా, కొంచం, అపచ్చుడి కలుపుకొండి. కమ్మగా వుంటుంది. కొంచం అన్నం పెద్దాను. వంకాయలు వంకాయలు అని కలరిస్తూవుంటారు యేం కొంచం వంకాయకూర వేసుకుండి-చారు యెలా గుండ్లో యేమి!' యే ప్రశ్నకు సమాధానం

చెప్పకుండానే తోచినవేనో కలుపుకొని తింటున్నాను.

"మాట్లాడకుండా అంత తొందరగా తింటారెందుకండీ నెమ్మదిగా తినకూడదూ. ఉదయాన ఆఫీసు తొందరలో యే కూరగాయ ఉడకనివ్వరుగూడా! ఈపూలైనా నెమ్మదిగా కూర్చొని హాయిగా తినకూడదూ!" అని అందుకుంది మళ్ళీ కనకం.

యేదో వుపన్యాసభోరణి- - - -నాకు తలనొప్పి "కాదు కనకం!" అంటూ భోరణిని తెంపా. 'నేను నీవద్ద సిగ్గుపడ్డానా! కావలసిన వేవో అడిగి వేయించుకొంటాను-కడుపు నాదికమా!"

శ్రీ ధరణికోట శ్రీనివాసులు

"యేదో మా ప్రేమండీ, అలాగా అడిగితే మాత్రం దోషమంటారా!" అని ప్రశ్నార్థకంగా తలవూపింది కనకం.

"అంత ప్రేమవుంటే ఓ చొక్కా కుట్టిం చరాదు కనకం. బలవంతంచేసి యెక్కువ పెడతే ఆశ్చర్యంజబ్బు వస్తుంది-" అన్నాను నేను.

"యిప్పుడు మాత్రం జబ్బులకేం తక్కువున్నాయా! మీ ఆరోగ్యం యెప్పుడు బావుందన్నాడు. రోజూ అశ్చర్యమే

మ ల బ ధ కమా, వుంటూనే వుం

టుంది. జ్ఞాపకశక్తి లేకపోవడం, పరాకు సరే సరి; ప్రతిరోజూ ఆఫీసుతాళాలు మరచిపోవడం, రెండువస్తువులు బూరునుండి పట్టుకరమ్మంటే అందులో ఒకటి మరచిపోవడం 'మామూలేగా!' అంది కనకం.

"నీకు మహాజ్ఞాపకశక్తి వున్నట్టు మాట్లాడతావేం?"

మొన్న మజ్జిగ బొయ్యమంటే వేడివేడి చారు చేతిమీదపోసి చంపేశావు గదా! మజ్జిగ పోస్తూన్నానని నీవు అనుకున్నావు- చూస్తూకూడా మజ్జిగ అనుకొని చెయ్యి చాచాను జుర్రుదామని నేను, యిద్దరికీ అలాగే అయింది"

"యేమిటో ఓ సారి అలాగే అవుతుంది- బుర్ర సరిగ్గా పనిచెయ్యదు".

"అసలు బుర్ర అవసరంలేకుండా చేసుకునేవనలకు మీకే యిలావుంటే, అహో రాత్రాలు బుర్రతో పనిచేసేవార్యం మా మాటేమిటి?" అన్నాను నేను.

"అదా వచ్చిన చిక్క!" అంటూ కనకం కిలకిలా నవ్వింది. నేనూ నవ్వాను. ఈ నవ్వులో కుత్తుకపడింది. రెండుమెతుకులు ముక్కులొక వచ్చాయి. ప్రాణం పోతుండేమా అనిపించింది. అయిదునిమిషాలకు లేలుకున్నాను.

"సారస్వతసభలు రేపటికండే కనకం- ఎప్పువెనుకు వెళ్లుతాను తొందరగా వంటింటి పనిముగించుకో- బట్టలు ఆపి కుట్టితీవుగాని" అన్నాడు చెయ్యి కడుకుక్కంటూ-

"పదిగంటలకు కడండీ బండివస్తుంది- యింకా మాడుగంటల త్రైముంకి. మాట్లాడుతూ కూర్చోండి- నేను తొందరగా భోంచేసుకొంటాను - ఒక్కదాన్ని కూర్చొని తినలేను" అంది కనకం.

పరే పీటనుకొంచంవూరం గుంజుకొని కూర్చున్నాను ఆ రోజు తన యాజమాన్యంలో యింట్లో జరిగిన ముచ్చటన్నీ యాకరు పెట్టావుంది.

"మంచిగ్లు అయిపోయినాయండీ- కాస్త యీ చెబుతీసకొని బిందిలోంచి మంచి యిస్తురా! అని ఖరమాయించింది కనకం.

పర. ఆపని చేసిపెట్టాను.
 “మాండండి—యేమో అస కోక క్లాస్ట్ర ఆగరి వెతిసుకొని కొంచం అన్నం వేతురూ—మళ్ళీ చెయ్యి కడుక్కోవాలి”

శ్రీహరీ—మళ్ళీ లేవాలివచ్చింది—ఆపని చేసిపెట్టి అకతలవడడానికి ప్రయత్నించాను.

‘అయ్యో! మరదానండి—వుప్పుచిప్ప ఆగూట్లోవుంది. క్లాస్ట్ర అందుకుంటారూ వజ్రగ నేనుకొంటాను’ అని మళ్ళీ ఓపని పట్టింది.

భగవంతుడు జ్ఞాపక మొచ్చాడు—లేచి వుప్పుచిప్ప తేచ్చి మందుపెట్టాను.

“అయ్యో మెల్లని వుప్పు అయిపోయిందండీ. ఈ నెధవరాళ్లను వేసుకోలేను. చూడండి—ఆగూట్లో రొట్టెలపీటవుంది దానిమీద నాలుగురాళ్లువేసి మెత్తగా చేసి యిత్తురూ!” అంది కనకం.

ఓహోయ్—పాకం ముదురుతూంది—భోజనవిషయంకాబట్టి ఆపనేదోచేసి బయట పడా కొంచం ఛలిగాలి వీసుంది. వరండాలో పచారుచేస్తూన్నాను. గదిలో పడుకుంటూ వున్నచంటిది, గోమలుకుట్టున్నాయోయేమో తెగని యేడుపు ప్రారంభించింది.

“కొంచం అమ్మాయిని పూరుకంచండి యిప్పుడే వస్తాను” అంటూ వంటింట్లోంచి యింకోపని చెప్పింది.

ఎత్తుకొని యెంత లాలించినా అమ్మాయి యేడుపు మానడం లేదు.

“నీకో బొమ్మను కొనిస్తానమ్మా కేపు” అన్నాను పూరుకుంటుండేమో అని.

యేడుపు మరీ యెక్కువయింది. “నీకో గాడిదబొమ్మను, అన్నయ్యకు ఓ కుక్క, బొమ్మను కొనిస్తాను” అని మళ్ళీ లాలించినాను—

అమ్మ రాతేదనో యేకు, యేడుపు యింకా యెక్కువయింది. నరాలు తెగిపోతాయేమో అనిపించింది.

‘కాదమ్మా అన్నయ్యకే గాడిదబొమ్మ నీకే కుక్కబొమ్మ—సరేనా’ అన్నాను. వట్టయేడుకేగాక కాళ్లుచేతులు కూడా కొట్టకుంటూ వుంది.

‘కనకం నీకేరా—యిహ నేను సముదాయంగలేను’ అని పిచ్చాను కనకాన్ని—

తీసుకొంది—యేడుపుచప్పున ఆగిపోయింది యేదో మందుపెట్టినట్లు—కాదు యేదో దేవతామూర్తి వచ్చి అభయం యిచ్చినట్లు. ముసిముసినవులు నవువూ నావైపు చూచింది. కనకం పిల్లలను సముదాయంచడం చాలకాదూ అన్నట్టుగా, మొహంపెట్టి. “అవును” అన్నట్టుగా నేనూ మొహం పెట్టాను.

ఆవిడ మొహంలో యేముందో చూడగానే యెంతయేడుపులోవున్నా చప్పున పూరుకుంటారు పిల్లలు..... పిల్లలవరకెందుకూ, శ్రుతికోజా ఏన్నో అకతవకలు చింతాచీకులకు గురియైనా యింటికివచ్చి కనకాన్ని చూచుకొని నేనే అన్నీ మరచిపోతాను.

‘పైం అయింది కనకం’ అన్నాను.

‘వస్తున్నానండీ. అమ్మాయికి పాలు యిచ్చి బట్టలు కట్టిస్తాను.

‘నేనే కట్టుకుంటానులే’ అంటూ ఒక్కొక్కటి తేచ్చుకున్నాను.

‘బట్టలు మాడుగోజాలకు సరిపజేటట్టు తీసుకెళ్ళండి’ అంది కనకం. “ఛలిగావుంది రగ్గుకూడా కట్టుకొళ్ళండి. ఓకోటుచాలు—ఆనల్లిగతల పప్పు పెట్టుకొండి. అది నీకు చాలా బావుంటుంది—బనీసులు రెండు వుండనివ్వండి...”

“అలాగే” అన్నాను నేను.

“జాగ్రత్త అన్నీ చూసుకోండి—అక్కడికెళ్ళి అనస్తవద్దారు.” అని మళ్ళీ హెచ్చరించింది. కనకం.

యెందుకేనా మంచిదే అనుకొని మళ్ళీ ఓసారి కలియచూచుకొన్నా సామానులన్నీ.

“క్లాస్ట్ర పండ్లపొడి వెంటనుండనివ్వండి. ఓమర చెంబుకూడా తీసుకవెళ్ళండి” అంది కనకం.

యింకా నయం..... ఓరెండు గిన్నెలు కొంచెం బియ్యం తీసుకపోమ్మనలేదు.

రాత్రి పదింటికల్లారెలును పట్టుకున్నాను. చిక్కిలిగింతలుపెట్టే ఆధిగాత్రంతా ప్రయాణం చేస్తూ మంచిర్రాళుల చేరుకున్నా. మహాసభలో యేర్పరచిన మా బసకుప్పి గోతికట్టుకుందామని పక్కచుట్టను విప్పా—అసలుగోతులు పెట్టుకోవడం మరచాను. బాగా సతికిమాస్తే సన్నని రెండుమెత్తల క్రింద పచ్చకమ్ముల ఓ తెల్లచీర కనబడింది. పరీక్ష - - - నేను బట్టలు కట్టుకున్నప్పుడే యిలాగ కావాలి!

యిలాగుంది నావేషం— - -యిహ మాకనకం అంటుండంలే యెంచుకనమా!—

స ర్వో త్కృష్ట మై న

“కా న న్ దే వ న్”

టీ మాత్రమే త్రాగండి

Kanan Devan Tea

Quality Production

చీఫ్ ఏజంట్లు : కర్నూలు, అనంతపురం, కడప & చిత్తూరు జిల్లాలకు

కె. ఎ. జోషి, అనంతపురం

టోకు వ్యాపారస్తులకు విశేష సౌలభ్యము

వివరములకు నేడే వ్రాయండి.